

Rozhovor s filozofom Dr. Pavlom Vyletelom:

ABY NÁM TELO NEBRÁNILO ŽIŤ alebo VÁŽME SI SVOJE TELO

Rozhovor s filozofom Dr. Pavlom Vyletelom:

Aby nám telo nebránilo žiť – alebo vážme si svoje telo

Filozof PhDr. Pavol Vyletel, absolvent Karlovej univerzity v Prahe už roky prednáša na Slovensku i v Českej republike. Pomáha ľuďom nachádzať spôsob ako žiť a fungovať podľa duchovných zákonov. Hovorí napríklad, že „fyzické telo funguje podľa prírodných zákonov – s tým nič neurobíme... Evolúcia hmoty má svoje parametre má svoje zákony a keď je to hmota, nie je to duchovno: že spolu nejakú fungujú, že je tam nejaká informačná determinácia, prítlačivosť, to sú už iné veci. Aby však moje telo fungovalo, musím sa naň pozerat' očami hmoty, dať Bohu, čo je božie a cisárovi, čo je cisárovo. To znamená, že keď som hladný musím sa najesť. Môžem sa najesť čohokoľvek, môžem to robiť optimálne, ale musí to ísť do mňa s niečím fyzickým to znamená, že trojrozmerný priestor, v ktorom žijeme, má svoje zákony ktoré sú hierarchicky odvodením zákonov vyšších...“

Čo teda, podľa teba, signalizuje choroba, patologický stav tela ?

Dnes na túto tému existuje množstvo odborných kníh... – Na jednej strane to vždy znamená, že telo funguje len podľa prírodných zákonov a teda prestáva fungovať pre mňa.... Že moja duša sa nesprítomňuje v tej miere, aby celok mohol normálne fungovať. To antické, základné, na čo stále zabúdame je v zdravom tele zdravý duch... Keď nám nefunguje telo, môžeme hovoriť o duchovne, o čomkoľvek, mať obrovské množstvo vedomostí, nefungujeme. Moje telo je priestor, forma, je schránka, v ktorej ja ako bytosť môžem byť inkarnovaný, môžem prakticky na zemi fungovať, získavať skúsenosti, prejavovať sa: strácam narodením vedomie (kozmicke?) a nadobúdam vedomie fyzické. To znamená, že základnou zodpovednosťou pre mňa je, aby som venoval čas a pozornosť tomu, aby môj „skafander“, telo, správne fungovalo. Aby sme ho rešpektovali a najmä, aby sme preň zabezpečili jednu základnú vec: že ak došlo k spojeniu fyzického a duchovného potenciálu (a ten duchovný potenciál je prioritný), tak preto, že sa máme naučiť žiť svoj vlastný život tak, aby sme tú schránku, nepoužívali, mimo jej účel a tým ju neopotrebovávali, aby sme mohli fungovať ako duchovné bytosti. Smrť nastáva vtedy, keď si opotrebojeme svoje fyzické telo a my, ako duchovné bytosti, v ňom viac nemôžeme dostatočne až vôbec prejsť a fungovať. Je teda našou povinnosťou, aby sme venovali svoje sily a schopnosti na zabezpečenie, fungovanie svojho fyzického tela. Nie preto, aby nám bolo dobre, aby sme mohli uspokojovať rôzne pôžitky a potreby, výkony, ale preto, aby sme si mohli optimálne zabezpečiť svoje fungovanie ako duchovné bytosti. Aby sa naša duša v tele maximálne sprítomňovala. O fyzické telo by sme sa preto mali starať trochu z iného hľadiska, venovať mu oveľa, oveľa viac individuálnej pozornosti a pochopiť jeho účel a zmysel.

V našom súčasnom svete to však vyzerá inak...

Jediným zmyslom, cieľom našej hmotnej kultúry, vývoja tejto spoločnosti je – zatiaľ – neurobiť z človeka človeka, ale urobiť z neho spotrebiteľa- konzumenta, znemožniť mu stať sa človekom. Väčšina ľudí vníma svoj osud ako čosi, čo človek nemá v moci, že to dané a tak sa to musí diať. Ale doba je iná, je po roku 2000. Ak budeme takto uvažovať, nemôžeme prebrať zodpovednosť za svoj život. Keď ho však preberieme, osud nehrá rolu: máme predsa fyzický i duchovný potenciál, aby sme prišli na to, akým spôsobom zjednotiť svoju dušu a telo. To zjednotenie znamená, že aktuálne budeme prijímať a spracovávať, vydávať energiu a spracovávať informácie, ktoré sú aktuálne k tomu, čo robíme, čomu sa venujeme.

Preložené do bežnej reči...

Je to jednoduché. Jednota slov, myšlienok a činov. Ako je napísané v Biblii: na počiatku bolo slovo... Keď moja myšlienka a čin budú jedno, tak poviem a stane sa. Toto má v moci každý človek. A cieľ ľudského života nie je v tom spotrebovať svoje telo konzumom, ani sa obetovať a trpieť a stávať sa duchovným tým, že svoje telo z otročím, že je zaťažené dedičným hriechom a že nemá žiadnu hodnotu. To má význam len po určitú hranicu... To je priestor biblického Boha. Ibaže človek ako duchovná bytosť prekračuje tento priestor. Ľudský rozmer človeka ešte v dejinách vývoja ľudstva nebol akceptovaný a reálne sme sa k nemu nedostali. Rozmer pracujúceho človeka-občana: šľachtí opicu, nešľachtí však človeka. Ľudský rozmer znamená, že človek sa začne vo fyzickom svete riadiť duchovnými zákonmi a jeho fyzické telo bude fungovať skrz neho ako duchovnej bytosti. Slovo sa stane činom. To je dávnoveký rozmer. Aj Darwinova teória hovorí o hmotnom svete, matrice alebo matrixovej rezervácii, ktorej sa tak klaniame, ktorý má svoje parametre. A tam je platná. Hovorí o vývoji hmoty, o vyšších primátoch ako stupni organizácie hmoty nehovorí o duchovných bytostiach. To znamená, že platí v hmotnom svete. Ale keď my hovoríme o duchovných bytostiach, skutočný človek musí mať cieľ v kristovstve. Ježiš Kristus bol človek, bol Spasiteľ, ale pozor, kristovstvo je vo vesmíre stav vývoja. Kristovstvo je našim východiskom. Tým ľudský rozmer nadobúda iný, hlbší zmysel. Je najlepšie definovaný slovami: Miluj bližneho ako seba samého. Boh je dostupný a patrí všetkým, ale aby sa to stalo, musíme sa naučiť žiť podľa božích zákonov. Ja nemôžem poznávať Boha. To je opovážlivosť, ignoranstvo, nie som tak stavaný. Ja sa však môžem pokúsiť poznávať božie zákony, pretože Boh ich stvoril, sám ich dodržiava ale my, neviem prečo to nechápeme a ich nedodržiavame. Ak sa pokúsime spoznať Božie zákony (teda to, čo stvoril Boh a podľa čoho funguje kozmos), rozvíjame svoje schopnosti...

Toto však mnohí z nás nevedia chápať...

A to je kritérium? Nech sa snažia! Prečo 24 hodín venujú pozornosť všetkému možnému len nie tomuto?! Koľko minút venujú ľuďia tomu, aby spoznali božie zákony?!

Myslím si, že človek k tomu takisto musí dospieť vývojom. Nemôže zrejme povedať, že „teraz chcem žiť podľa Božích zákonov“, keď jednoducho povedané, na to nemá, keď ešte k tomu nedospel...

Potom musí počítať s tým, že nič nechápe, nerozumie a to čo žije a ako žije mu vytvára následky, s ktorými si nevie rady.

Pochopiť a prijať však môžeme iba to, k čomu sme individuálnym vývojom dospeli...

Nie je to tak. Je to určitý oportunistický a alibizmus, ktorý mi dáva priestor kde ja – aj keď sa snažím – nemusím dosiahnuť cieľ. To však nie je pravda, pretože človek je vybavený takými schopnosťami, že keď venuje dostatočné úsilie a námahu tomu, čo je podstatné, ten prirodzený vývoj sa naplní. A človek k tomu už dospel, jeho fyzické telo predstavuje vrchol

evolúcie hmoty na zemi a on ako duchovná bytosť dospel do stavu, že tieto veci potenciálne v sebe má. Má v sebe univerzálne zákony a má v sebe zákony prírodné. Na tom konkrétnom mieste, kde sa inkarnoal-vtelil.

Áno, ibaže každý na inej úrovni...

Ide o to, že človek využíva svoj potenciál nie na to, aby poznal božie zákony, ale na to, aby ich obišiel a nastolil svoje. Tomu však nehovoríme prirodzený vývoj, ale ignoranstvo. To je odmietanie, vzdor a nevedomosť. Dnes je doba ???(a to keď niekto nepochopí, nedá si rady) rok 2000 znamená, že my ľudia sa budeme nejakým spôsobom vyvíjať, ale každý za seba má prebrať svoju zodpovednosť. To znamená, že kus svojej hmoty a kus svojho ducha mám k dispozícii, a s tým mám spraviť, čo je treba. Ak to urobí každý, veci začnú fungovať.

To je práve podstata, že každý to, čo sa deje, vníma rozumom, čas premeny si každý vysvetľuje po svojom, na úrovni, ktorú má, ale len jedinci vnímajú skutočný stav vecí to, čo by každý z nás mal robiť...

Pokiaľ budeme o duchovne rozmýšľať rozumom, nikam sa nedostaneme. Sú to dve základné roviny. Rok 2000 a ten vývoj znamenajú jedno: menia sa fyzikálne podmienky života na Zemi. Energoinformačný potenciál Zeme sa mení. Je to fakt, ktorý už možno registrovať na fyzikálnej úrovni. To znamená, že sa menia podmienky, v ktorých človek žije a to tak, že Zem sa vyvíja – povedané zjednodušene – do jemnejších vibrácií, čo znamená, že len s fyzickým potenciálom človek už na Zemi nemôže stíhať (čo?) – musí nutne zapojiť svoj duchovný potenciál. Mnohí hovoria akí sme duchovní, aké je dôležité chodiť na prednášky, kurzy, treba však rozlišovať medzi duchovnom a duchovným materializmom. Hovoriť o duchovne rozumom nevedie nikam. Zapojiť duchovný potenciál znamená prestať klásť otázky a začať sa snažiť robiť všetko pre to, aby sme sa zmenili.

Ale kde konkrétne začať?

Začať tým, že vyhodnotíme svoje potreby. Zistíme, čo konzumujeme, aký to má na dopad na naše telo, čo pijeme, akým spôsobom jeme, čomu sa venujeme... Skúmame pritom dokonca či fungujeme podľa okolností, či sme manipulovaní alebo či robíme niečo pre seba, čo považujeme za správne...

A čo myšlienky?

Aké myšlienky môžeme mať, keď od rána myslíme na to, ako zarobiť čo najviac peňazí a keď ich zarobíme, naháňame sa po supermarketoch, nakúpiť plno zbytočných vecí alebo si sporíme na dovolenku. Duchovno však znamená, že ja začnem sám seba meniť, že môj spôsob života nebude uspokojovať len moje fyzické potreby, ale že sa začnem zamýšľať nad tým, ako fungujem. Isteže musíme jesť, piť, ale je rozdiel, ako to robíme... Keď sa totiž budeme len „uspokojovať“, pridáme na to, ako je možné, že v našej humánnej, demokratickej vysokorozvinutej spoločnosti väčšina potravinárskeho a farmaceutického priemyslu vyrába vedome a cielene otravy pre ľudí. Ľudia sú cielene otravovaní. Spôsob spracovania potravín je taký, že človek prestáva normálne fungovať. Fyzikálne, chemické nečistoty: saponáty, kozmetika, tepelne spracované potraviny, to s čím jeme, ako jeme – to všetko nie je človeku prirodzené – vytvára mu to limity, nechápe, stáva sa bezmocným. Prečo? Nemôžeme preto čakať, že čosi za nás urobí ktosi iný, vláda, výrobcovia atď. Každý musí sám za seba... Zastaviť sa a zamyslieť sa či to takto chce alebo nie. Ak sa rozhodne, že nie, nemusí byť ani duchovný, stačí, keď si prečíta na druhej strane výrobku etiketu, zoberie si učebnicu chémie zo strednej školy, kde sa dozvie, čo vlastne konzumuje... A pokiaľ mu je to jedno a je to je ďalej, tak sa vôbec nemusíme baviť o duchovne. Zaslúži si to.

Môže sa rozhodnúť potraviny selektovať, vyberať si..

Presne: nekúpi si daný výrobok, ale začne si vyberať potraviny a začne premýšľať, ako si ich on pripraví, aby bol čo najmenej ohrozovaný. Už keď neurobí nič, iba si začne potravu sám pripravovať, je na polceste. Máme rozvinutú medicínu, ale máločo funguje. Pozrite sa, ako vás vyšetrujú lekári. Nik vám dokopy neurobí vyšetrenia na baktérie, plesne, vírusy, parazity. Iba vám dá liek, ako momentálne potlačiť konkrétny zápal. Príčinou všetkých fyzických problémov sú vírusy, baktérie, parazity, plesne. Všetko čo je, má svoje vibrácie – teda aj baktérie, parazity. Väčšina ľudí má zápaly. Teda, automaticky naskakuje imunitný systém. Naskakuje na všetky strany, ale nevie zabrániť – ako automatická prevodovka na snehu. Je domýlený. Napokon dostane antibiotiká a nemusí nič robiť. Nemá skúsenosť. A ako som už spomenul – vírus, baktéria, parazit majú svoju frekvenciu. Dnes už však existujú prístroje – generátory (frekvenčné, pulzové či striedavého napätia, čo už dávno vymyslel Nikola Tesla), ktoré dokážu presne nastaviť frekvenciu, ktorú má trebárs baktéria a zničiť ju. To všetko je veľmi jednoduché. Ibaže veľkým svetovým firmám nejde o to, aby ľudia boli zdraví, ale aby sa stali klientami farmaceutických spoločností, cez lekára ako predavačov liekov, aby boli závislí, aby kupovali, spotrebovávali. Aby sme boli stále bezmocnejší a stále závislejší, aby systém mohol fungovať a človek bol bezmocný a nemal žiadnu hodnotu.

Čo teda môžeme sami urobiť? Ako vlastne môžeme prebrať zodpovednosť za svoj vlastný život?

Povedať si: Dost! Ja takto fungovať nebudem. To je prvé duchovné rozhodnutie, čo človek môže urobiť: byť zodpovedným za svoj vlastný život – urobiť niečo pre seba. Všetci to vieme, uvedomujeme si to, ale nerobíme to, čo je denne v našej moci. Lebo keď sa budeme denne rozčulovať trebárs nad tým, čo robí vláda, neurobíme nič. Ale vo svojej domácnosti máme všetky kompetencie zmeniť veci, tu si môžeme „pozametat’ pred vlastným prahom“. Všetko začne fungovať inak. Ak človek túto zodpovednosť nepreberie, nemá právo vykrikovať a rozčulovať sa.

To znamená prebrať sa zo stereotypu, z určitej letargie. Človek musí zomrieť a „obrozený“ vstať z mŕtvych“...

Symbol Ježiša Krista je symbolom prerodu, novej doby. To znamená, že každý z nás musí vstať z mŕtvych. Ak to nepochopí, nemôžeme hovoriť o žiadnom duchovne. Vstať z mŕtvych znamená, že ja starý človek, ja zviera, sám seba pochopím, pochovám, a z mŕtvych vstanem ako zjednotený fyzický a duchovný potenciál, aktívna duchovná bytosť, nezotročená, potrebami tela a matrixovskej rezervácie, fungujúca podľa duchovných zákonov.

Čo pre to môžeme urobiť?

Zísť z „duchovných výšin“ a začať od začiatku, od piky od jednoduchých vecí, aby si človek vedel poradiť sám. Aby si, obrazne povedané, nekupoval rybu, ale vzal udicu a chytil si rybu sám. Ľudia si totiž nevedomujú, že bez ich konkrétnej práce sa to nedá. Možno niekomu poradiť, inšpirovať, ukázať, ale konkrétnu prácu musí urobiť každý sám. Tomu sa však práve každý chce vyhnúť...

Ale zrejme sa to nebude dať. Na jednej zo svojich prednášok si totiž naznačil aj to, že doba, ktorá nadchádza, bude svojim spôsobom pre mnohých veľmi ťažká...

To sú znova otázky, ktoré sa snažia riešiť rozumom. Sú zbytočné. Strašná bude ako pre koho. Pre toho, kto sa nechce zmeniť a nechápe, kto ignoruje a kto chce len to, čo si on predstavuje, aby bolo – pre toho bude strašná, lebo sa to nebude dať. Nemožno totiž vzdorovať, priečiť sa niečomu, čo je objektívne. Nemôžeme obrátiť Slnko, na to nemáme, ale môžeme zmeniť seba. Ľudí však netreba ľakať, vyvolávať paniku. Každý z nás má silu, potenciál, aby rozumel a

veci zvládol. Problém je v tom, že ľudia to nezačali robiť. Keď sa trochu začnú zaujímať o to, ako fungujú a ako by mohli fungovať, kto a čo sú – žiadne katastrofy sa nebudú diať. Hodnotová orientácia človeka, to čomu sa denne venuje, to, čo je preňho prioritné sa bude meniť. Nielen rozum, jeho logika, dedukcia a rôzne kauzálne súvislosti, ale cit – česť, srdce, dôstojnosť... Ľudská dôstojnosť znamená, že nebudeme ľudí ponižovať, znevažovať a používať ich ako zvieratá.

Aký spôsob ponižovania máš na mysli?

Keď idem do supermarketu a vidím potraviny v pekných obaloch, ktoré sú otravou pre mňa, to je nedôstojné. Na tom vidno, že nik si neváži hodnotu človeka, že nás vedome ako potkany otravujú... Tu sa treba zastaviť a povedať NIE. Rozmýšľať o tom, ako si sám pre seba zachováam vlastnú dôstojnosť. Keď to nepôjde inak, budem premýšľať, ako si z tých potravín, ktoré sú k dispozícii, urobím jedlo, ktoré mi nebude škodiť. Podľa duchovných zákonov sa nedá dobre fungovať cez rozum. Iba cez orgán ducha a to je cit, srdce. Kým ho nezačneme používať, toto všetko budú len prázdne reči, ktoré nás nedovedia nikam.

Vráťme sa ešte k obdobiu veľkých zmien, na ktoré nás pripravujú rôzni duchovní majstri, ale aj ekonómovia, prognostici, či len skutočne premýšľajúci ľudia. Ako to všetko vnímaš ty?

Apokalypsa prebieha už 150 rokov. Keď niekto nechápe, že kapitalizmus padol na nos, krachuje a Amerika s dolárom a so svojim prístupom, ktorý ku všetkému má takisto, o čom sa baviť, to sú viditeľné veci – jednému viac inému menej. Dnes máme len dve možnosti – buď príde lepšie alebo horšie. Podľa toho, akým spôsobom zoberieme svoj osud do vlastných rúk. Osud je o tom, ako využívam či nevyžívam svoje schopnosti a svoje danosti. Priamo úmerne tomu nie som alebo som slobodný a fungujem alebo nefungujem. V každej chvíli musíme byť pri plnom vedomí. Delenie času na minulosť, prítomnosť, budúcnosť je pomôcka – keď si človek uvedomí zodpovednosť za to, akým spôsobom prijíma spracováva a vydáva energiu a informáciu (lebo bez toho nemôže fungovať) tak zistí, že neexistuje ani minulosť ani budúcnosť, ale len prítomnosť: energiu možno prijímať ináč, len v prítomnosti. Plné vedomie neznamená, že žijem, ale že fungujem. Podľa toho, čomu sa venujem, prijímam energiu a informáciu.

Kedy teda človek správne „funguje“?

Fungujem znamená, že prijímam, spracovávam a vydávam energiu. V kontexte toho, s čím súvisím, čo robím. Pokiaľ sme duchovné bytosti, tak preto, že vo svojom ideálnom vesmírnom vývoji sme dospeli k možnosti, že sme použiteľní na nejakom mieste vesmíru a teda sa na ňom zúčastňujeme. Zúčastňujeme sa na niečom, čo objektívne funguje aj bez nás, ale keď sa na tom zúčastňujeme vedome, je šanca, že kvalita nášho života bude oveľa vyššia a my svojou individualitou, jedinečnosťou a osobitosťou obohatíme to – konkrétne – stvorenie. A o to ide. To je aj to podobenstvo Ježiša s denármi v novom zákone. To znamená, že keď som dostal dar ducha a tela a keď mám možnosť v spôsobe svojho života ho užívať tak by som mal niečo vytvoriť. Jedine kreativita, tvorivosť je to, čo má v ľudskom živote zmysel. Kto je kreatívny, tvorivý toho nemôže šľachtiť odcudzená práca, pre niekoho, kto si nadhodnotu tej práce privlastňuje. Tá môže šľachtiť iba opice. Prácu berieme väčšinou ako ekonomickú kategóriu, kde je človek evidovaný ako pracovník. To je však väčšinou odcudzená práca, ktorá z človeka robí opicu a z Homo sapiens sapiens, Homo konzumens. Nie je tvorivá, nerozvíja ho. Ponižuje ducha – je len pre hrubú hmotu. A v tom je oslobodenie a krach kapitalizmu, že človek, pokiaľ má byť človekom, nemôže byť vykorisťovaný

námezdnou pracou. Keď človek vytvorí hodnotu, musí ona obsahovať kontext všetkých ľudí a byť pre všetkých ľudí.

???

To, že šťastní a spokojní môžeme byť len vtedy, keď si zarobíme dostatok peňazí a nakúpime si kopu vecí, je len ilúziou. Východné kultúry to majú veľmi dobre rozpracované. Všetci o tom vieme, ale hrach na stenu, nik sa nepoučil. Treba zastať a určiť si priority, určiť si, čo nepotrebujeme.

A ten takpovediac základný moment všetkého?

Keď poviem ľudia, vážite si svoje telá: všetci prikývnu, že si ich vážia. Ale ak sme chorí a nefungujeme, tak si ich nevážime. Vážime si ich vtedy, keď robíme všetko pre to, aby sme boli zdraví mali kondíciu a telo nám nebránilo žiť!

Zhovárala sa Viola Solarová

www.inspirala.cz